

[Borgbjerg.]

høves ikke en Gang, men der bliver altsaa tilbage en Nettogevinst til Statskassen af 2 Mill. Kr., skønt Ministeren i sin Fremsettelsestale Sp. 761 siger, at den samlede Skattebyrde bør i alt Fald ikke forøges. Alligevel fremsætter han Forslag, som, selv om man ser bort fra Chokoladeskatten, forøger den samlede Skattebyrde med 2 Mill. Kr. Saa bruger han ganske vist nogle antydende Ord om, at han kunde tænke sig at gaa længere ned med Skattelettelser, men han kan ikke stille bestemte Forslag derom, før han faar at vide, hvor meget man vil bevilege ham i Skatteforhøjelser. Dette er en besynderlig Lovgivningsmaade. Nu hørte jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og det ærede Medlem Hr. Clausager, der jo begge udtalte sig meget forbeholdent, sige, at det maatte blive Udvalgets Sag at stille nærmere Forslag. Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vilde have Skatteforhøjelsen paa Chokolade- og Sukkervarer forandret, andre Ting taget med — endda mente han, det kunde blive en kort Udvalgsbehandling! —, og det ærede Medlem Hr. Clausager vilde, saa vidt jeg forstod ham, egentlig have hele Tobaksbeskatningen reguleret, og man maatte efter hans Udtalelser gaa ud fra, at Udvalget kom til at sidde det meste af Vinteren for at udarbejde et nyt Forslag til Tobaksbeskatning. Jeg vil mene, at det er den ansvarlige parlamentariske Regerings og Administrationens Sag at udarbejde Skatteforslag, og at dette ikke maa overlades til et Udvalg, der skal sidde og hitte paa noget, der er bedre end det, Ministeren har foreslaaet — til stadig og fortsat Uro for de Erhverv, som berøres deraf.

Hvorfor i al Verden har da Finansministeren fremsat de to Lovforslag? Han begrunder det med en Henvisning til Landmandsbanklovens § 12, der kræver Dækning for det i denne Lov omtalte Laan. Ja vel, denne § 12 i Landmandsbankloven, som blev vedtaget i Foraaret, lyder saaledes:

„Det paahviler Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse i Oktober 1928 at forelægge for Rigsdagen Lovforslag angaaende Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, der optages til Dækning af de med denne Lov forbundne Udgifter“.

Altsaa, det var Ministerens Pligt ifølge Loven at forelægge Forslag om særlige Indtægter til Dækning af Landmandsbanklaanets Forrentning og Afdragning, men

det er aldeles ikke det, Ministeren her gør. Ministeren foreslaar nye Skatter til 9½ Mill. Kr., og det er ganske vist netop det Beløb, som Landmandsbanklaanet vil koste i Forrentning og Afdragning, men disse 9½ Mill. Kr. bruger Ministeren jo aldeles ikke til denne Dækning. Det skulde være „særlige Indtægter“, og Meningen dermed var aabenbart den, som ogsaa den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Stauning, udtrykke- lig sagde, at denne ganske særlige Udgift for Statskassen burde dækkes paa ganske særlig Maade; her forelaa jo noget ekstraordinært, nemlig, at Staten nu maatte bløde saa haardt for den Svindel, der havde været her i Landet, og for denne ganske særlige Udgift skulde Staten holdes skadesløs, saaledes at dens Reformdygtighed, dens hele Kraft ikke blev svækket. Det var Tanken, det var Forudsætningen:

Den højtærede Finansminister opfylder aldeles ikke Landmandsbanklovens § 12. Der er ikke Tale om Indtægter til Dækning af Landmandsbanklaanet, men her er Tale om nye indirekte Skatter, Forbrugsafgifter til 9½ Mill. Kr., hvoraf Halvdelen skal gaa til Lettelse af Skatter paa andre Omraader, Nedsættelse af Stempelafgifter, Retsafgifter o. s. v., altsaa noget helt andet end det, § 12 taler om. Og tilbage bliver efter Ministerens Forslag ikke 9½ Mill. Kr. til Dækning af Landmandsbanklaanets Forrentning, der bliver højst 4¾ Mill. Kr., det kan jo enhver regne ud. Og det bliver der for øvrigt heller ikke tilbage, thi Ministeren siger paa Forhaand, at han giver Afkald paa Chokoladeskatten og helst ser den afvist. Saa bliver der kun 2 Mill. Kr. tilbage. Der er altsaa ikke Spor af Sammenhæng mellem § 12 i Landmandsbankloven og Ministerens Paaberaabelse deraf — det er et *Paaskud*, uheldigt valgt, som han bruger. Administrationen har haft en dunkel Erindring om, at der i Foraaret blev vedtaget noget i den Retning, men uden at gøre sig nøjere Rede for, hvordan denne Lov lyder, og hvad Forudsætningerne for den var; uden i det hele taget at gøre sig Ulejlighed med nærmere Undersøgelse griber Ministeren Anledningen til at komme med nye Skattepaalæg. Ministeren er i den Grad en Skatteminister, han er gennem sit lange finansministerielle Liv i den Grad kommet i Gang med Skatteforhøjelser, at han bogstavelig talt ikke kan standse; ved den mindste Foranledning er han der med nye Skatter ud over den arme Befolkning og de arme Erhverv.

Dette er altsaa ikke Dækningsforslag,